

sige det sådan meget pænt – fordi man jo dér under hele debatten lagde vægt på, at det var det, der var målet?

Det viser sig jo så bagefter i 1996, at nu kan amterne alligevel komme og DUT'te. Det virker meget besynderligt, men det har naturligvis hele tiden været vores opfattelse, at det var det grundlæggende problem, og det handlede ikke om ønsket om at bevare det kommunale selvstyre, det var en pseudobegrundelse; det er pengene.

Men hvad koster det i virkeligheden, at vi ikke etablerer de her fysiske forhold? For af den tværministerielle redegørelse, der er kommet her kort før jul, fremgår det jo meget tydeligt, at jo bedre de fysiske forhold er, jo hurtigere bliver man rigtig rask, jo færre svingdørspatienter får vi, og det er jo svingdørspatienterne, der rent faktisk kommer til at koste. Så derfor tror jeg, at hvis vi går rigtig ned i tallene, tror jeg ikke rigtig, der er noget at komme med med hensyn til DUT'ning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er faktisk umuligt inden for rammerne af forretningsordenens bestemmelser om de korte bemærkninger at få den her debat gennemført, for egentlig skulle dette jo være en kommentar til det, som den foregående ordfører, nemlig Socialdemokratiets ordfører, var oppe og sige fra talerstolen, men jeg forstår, at formanden lader det her passere.

DUT – ved vi alle sammen, hvad det betyder? Ja, det er det udvidede totalrammeprincip. Det kan være, at der også blandt tilhørerne her eller blandt folk, der skal læse denne debat, vil være nogle, der er glade for at få det oversat. Og selvfølgelig er det det, som også er en del af problematikken.

Men jeg vil bare som repræsentant for det andet af de nuværende to regeringspartier og som repræsentant for det tredje af de daværende tre regeringspartier bekræfte, at det her er en aftale, som foreligger, og at vi fra Det Radikale Venstres side har været medvirkende til, at vi har fremsat lovforslaget i den udformning, det har, og med den åbenhed, det her – og det er jo så også blevet understreget – i forventning om, at vi finder en løsning på det, som er holdbar.

Ellers er der jo stadig væk tid til at sætte et ændringsforslag ind, for vi er meget optaget af – også jeg som medlem af § 71-udvalget, som tager rundt og ser til, at de tvangsranbragte pati-

enter, tvangstilbageholdte psykiske patienter, som vi har rundt omkring, har ordentlige fysiske forhold – at der er enestuer eller i hvert fald ordentlige stuer at bo på, og at der er mulighed for at få frisk luft. Det har vi også for øje. Det kan jeg så sige, måske til beroligelse eller som bekræftelse af noget af det, som hr. Peter Due-toft her har sagt.

Den fg. formand (Helge Sander):

Selv om det er justitsministeren, der har været inde og svare indimellem, så skønner formanden afgjort, at det har tilknytning til det første indlæg, der var i debatten, nemlig Socialdemokratiets ordførerindlæg.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Ja, jeg føler mig også lidt uskyldig, for jeg spurgte faktisk Socialdemokratiets ordfører og fik svar fra justitsministeren. Det er jeg godt tilfreds med, ikke for at underkende Socialdemokratiets ordfører, men så blev regeringen også bragt på banen.

Må jeg først til hr. Bjørn Elmquist sige tak for bekræftelsen på aftalen. Det beroliger mig meget. For det andet vil jeg gerne sige til justitsministeren, at hvis justitsministeren har opfattet min stemmeføring før som høj, så vil justitsministeren komme til at høre, hvad en høj stemmeføring er, hvis der ikke bliver nogen aftale. Så vil justitsministeren finde ud af, at jeg var blid som et lam i dag.

Men så må jeg sige til justitsministeren – det kan justitsministeren jo ikke vide – at dette lovforslag aldrig var blevet fremsat, hvis ikke den aftale havde været der. Vores betingelse for som regeringsparti at godkende, at denne lov blev fremsat, var, at dette var en teknisk fremsættelse, fordi også vi vidste, at hvis fremsættelsen blev skubbet til februar, kunne der blive besvær med at få det igennem i denne samling. Så vi kunne lige så godt starte med det lovtekniske arbejde og så under den forudsætning, at den aftale holdt.

Jeg vil godt slutte med at sige, at jeg synes, den nuværende justitsminister blander tingene sammen. Jeg vil godt bede justitsministeren gå tilbage og finde ud af, hvad der skete, om ikke andet så ved at tale med et par forhenværende ministre. Den ene er helt forhenværende, og den anden er blevet noget andet. For justitsministeren fremstiller det her, som om de 400 mio. kr., der er bundet til amterne, var svaret på dette